

som sådant. Den enkelte arving eller legatar kan ikke kræve vurdering med hjemmel i kildeskattelovens § 16, stk. 3.

Efter den vedtagne kildeskattelov har boet ingen adgang til at kræve vurdering. I arveafgiftslovens § 18, stk. 3, er der tillagt vedkommende arving ret til at kræve vurdering, når der er tale om fast ejendom samt besætning, inventar, maskiner og andet driftsmateriel, knyttet til fast ejendom.

Resultatet af en vurdering efter § 16, stk. 3, er ikke bindende for skattemyndigheden ved værdifastsættelsen, jfr. § 16, stk. 4, 5. pkt. Det må dog antages, at vurderingsresultatet kun vil blive fravejet, hvor ganske særlige omstændigheder taler derfor. Boet vil — uanset resultatet af en forudgående vurdering — kunne påklage skattemyndighedens værdifastsættelse, hvis denne afviger fra boets egen ansættelse, jfr. § 16, stk. 4, 6. pkt. Det må imidlertid antages, at vurderingsresultatet i almindelighed vil blive tillagt betydelig vægt i forbindelse med behandlingen af en sådan klagesag.

Udgifterne ved en vurdering, som boet kræver foretaget, afholdes altid af dette. Udgifterne ved en vurdering, som er krævet af skattemyndigheden, skal efter § 16, stk. 3, 3. pkt., betales af boet, hvis vurderingssummen er mindst 10 pct. større eller mindre end den værdi, boet selv har angivet i sin opgørelse. Reglen om, at boet i disse tilfælde, hvor afvigelsen er på mindst 10 pct., altid skal betale omkostningerne, findes i § 18, stk. 3, i den gældende arveafgiftslov. Efter den vedtagne kildeskattelovs § 16, stk. 3, kan omkostningerne pålægges boet, men denne regel er anset for meget vanskelig at administrere.

Afvigelsen på mindst 10 pct. refererer sig til vurderingen af det enkelte aktiv eller passiv.

Hvis boet i opgørelsen har ansat værdien af en fast ejendom under ejendomsværdien, skal boet efter forslaget § 16, stk. 3, 4. pkt., altid betale vurderingsudgifterne, såfremt vurderingen fører til en forhøjelse. Denne udvidede pligt for boet til at betale omkostningerne, når det har ansat ejendommen under ejendomsværdien, hænger sammen med bestemmelserne i § 18, stk. 2, nr. 1, i den gældende arveafgiftslov. Efter arveafgiftsloven kan boet i sin opgørelse ikke ansætte ejendommen under ejendomsværdi, medmindre denne lavere værdi konstateres ved en vurdering, som kræves og betales af boet.

Både i 3. og 4. punktum i § 16, stk. 3, er det resultatet af vurderingen, som er afgørende for, om boet kommer til at betale vurderingsomkostningerne. Det gælder også, hvor skattemyndighedens værdifastsættelse efter § 16, stk. 4, 5. pkt., eller klagebe-

handlingen efter § 16, stk. 4, 6. pkt., senere fører til et resultat, der ikke har de i § 16, stk. 3, 3. og 4. pkt., nævnte afvigelser fra boets egen ansættelse af værdierne.

I § 16, stk. 4, 1. pkt., udtales det, at boets *ansættelse af værdierne* i den endelige boopgørelse eller i de dermed ligestillede opgørelser i privat skiftede boer, som ikke slutter inden de 15 måneder (§ 20, stk. 2, og § 20 C, stk. 4, i kildeskatteloven), er bindende for både bo og arvinger m. v. samt for det offentlige. Skattemyndigheden kan imidlertid ændre værdiansættelsen, hvis den finder, at boet ikke har benyttet værdierne i handel og vandel, jfr. § 16, stk. 4, 2. pkt.

Når skattemyndigheden ikke finder at kunne tiltræde de værdier, som boet har angivet i sin opgørelse, skal der optages forhandlinger med boet med henblik på at nå frem til en værdi, som kan tiltrædes. Opnås der ikke enighed om værdierne, kan skattemyndigheden selv fastsætte en værdi, som afviger fra boets værdiansættelse. Ændringen af boets værdiansættelse skal imidlertid efter § 16, stk. 4, 3. pkt., ske inden 3 måneder efter opgørelsens modtagelse. Har skattemyndigheden intet foretaget sig ved fristens udløb, bliver boets værdiansættelse således bindende.

Til hjælp for skattemyndigheden ved værdifastsættelsen kan de aktiver og passiver, der er uenighed om, kræves vurderet efter § 16, stk. 3. Kravet om vurdering skal være fremsat inden 3 måneder efter opgørelsens modtagelse, jfr. § 16, stk. 4, 4. pkt. Hvis skattemyndigheden, når vurdering er foretaget, ønsker at ændre boets værdiansættelse, skal dette ske inden 4 uger efter, at de udmeldte mænd har afgivet deres erklæring. Vurderingsresultatet lægges således ikke umiddelbart til grund i skatte- og afgiftsmæssig henseende. Også når der er foretaget vurdering, skal skattemyndigheden træffe beslutning herom, hvis boets ansættelse af værdierne skal ændres. 4 ugers fristen gælder, selv om den måtte udløbe, inden der er forløbet 3 måneder fra opgørelsens modtagelse.

Er krav om vurdering fremsat inden 3 måneders fristens udløb, men foregår der stadig forhandlinger mellem skattemyndigheden og boet om værdien, må skifteretten kunne vente med at udmelde vurderingsmændene, indtil en af parterne fremsætter ønske om, at udmeldelsen foretages.

Skattemyndigheden er — som nævnt ovenfor — ikke bundet til at følge det resultat, der fremkommer ved vurderingen; men det må antages, at der skal foreligge ganske særlige omstændigheder, hvis vurderingsresultatet skal fraviges.

De værdier, som skattemyndigheden fastsætter